

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 059699 14 GŽ
Brčko, 04.09.2014. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE !

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Lucić Josipe, kao predsjednika vijeća, Tešić Dragane i Klaić Ilje, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja D.J. iz B., zastupanog po punomoćniku Vuković Jovanu, advokatu iz Brčkog, protiv tuženog Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zastupanog po zakonskom zastupniku Pravobranilaštvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, radi naknade štete vps. 4.800,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 059699 13 P od 25.02.2014. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 04.09.2014. godine donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tuženog Brčko distrikta Bosne i Hercegovine se odbija i presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o P 059699 13 P od 25.02.2014. godine, POTVRĐUJE u prvom stavu izreke.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom, prvim stavom izreke, obavezan je tuženi da tužitelju na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene fizičke bolove isplati iznos od 2.500,00 KM i za pretrpljeni strah iznos od 1.500,00 KM, odnosno po oba vida štete ukupno iznos od 4.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 25.02.2014. godine do konačne isplate kao i da tužitelju nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 705,50 KM, sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude. Istom presudom, drugim stavom izreke, sa preostalim dijelom tužbenog zahtjeva tužitelj je odbijen.

Navedenu presudu, kako proizlazi iz navoda žalbe u dosuđujućem dijelu pobija tuženi zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava i predlaže da se žalba usvoji i prvostepena presuda preinači tako da se odbije tužbeni zahtjev tužitelja i da se tužitelj obaveže da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka.

U odgovoru na žalbu tuženog tužitelj je naveo da tuženi neosnovano pobija prvostepenu presudu i kod toga da paušalno prigovara nalazu i mišljenju

vještaka medicinske struke i kada je tužitelj u ovom sporu dokazao činjenicu da je istom šteta prouzrokovana ugrizom psa lualice, te da je prvostepeni sud odluku, kojom je djelimično usvojio zahtjev tužitelja, donio pravilnom primjenom materijalnog prava, predlaže da se žalba odbije.

Nakon što je prvostepenu presudu ispitao u smislu odredbe člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“, broj 8/09 i 52/10), ovaj sud je odlučio kao u izreci, iz slijedećih razloga:

Tužitelj u ovom sporu traži da mu tuženi nadoknadi nematerijalnu štetu koju je pretrpio (pretrpio je fizičke bolove i strah) kao posljedicu povrede zadobijene ugrizom psa lualice dana 22.03.2013. godine na tržnici „Arizona“ Brčko distrikt Bosne i Hercegovine i svoj zahtjev zasnovao je na odredbama članova 155. i 200. Zakona o obligacionim odnosima.

Ovakvom zahtjevu tužitelja tuženi se usprotivio prigovorima odnosno tvrdnjom da tuženi nije pasivno legitimisan jer nema dokaza da se radi o psu lualici i jer je Skupština Brčko distrikta Bosne i Hercegovine dana 14.04.2010. godine donijela Odluku o obavljanju djelatnosti od opšteg interesa kojom je djelatnost prikupljanja i zbrinjavanja pasa lualica povjerila JP „Komunalno Brčko“ i zaključen je zatim i Ugovor između tuženog i JP „Komunalno Brčko“ kojim se tuženi obavezao da obavlja ovaj posao pa je za prouzrokovanu štetu odgovorno JP, a u konačnici osporio je i visinu zahtjeva tužitelja.

Kako proizlazi iz obrazloženja pobijane presude prvostepeni sud je zahtjev tužitelja u ovom sporu djelimično usvojio (dosuđujući tužitelju na ime naknade štete za pretrpljene fizičke bolove iznos od 2.500,00 KM i za pretrpljeni strah iznos od 1.500,00 KM) kod utvrđenih činjenica u postupku: da je tužitelj dana 22.03.2013. godine, dok je pokušavao da uđe u automobil parkiran na tržnici „Arizona“, ugrizao pas, da pas nije imao ogrlicu pa se radi o psu lualici, da je tužitelj ugrizom psa pretrpio fizičke bolove i strah (nalazi vještaka neuropsihijatra Čandić dr. Sabrije i vještaka hirurga Helać dr. Fikreta) koji opravdavaju dosudu naknade nematerijalne štete prema odredbi člana 200. Zakona o obligacionim odnosima i to za pretrpljene fizičke bolove u iznosu od 2.500,00 KM i za pretrpljeni strah u iznosu od 1.500,00 KM, a tuženog je obavezao da konkretnu nematerijalnu štetu nadoknadi primjenom odredaba članova 154., 172. i 200. Zakona o obligacionim odnosima, jer je našao da je i kod Odluke koju je donijela Skupština distrikta 14.04.2010. godine i Ugovora zaključenog nakon što je odluka donesena, Brčko distrikt Bosne i Hercegovine pasivno legitimisan u ovom sporu.

Tuženi obrazlažući žalbeni razlog povrede odredaba parničnog postupka tvrdi da je prvostepena presuda donesena povredom člana 8. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine jer sud nije savjesno i brižljivo cijenio nalaz vještaka Čandić dr. Sabrije koji inače nije objektivan i nije zasnovan na pravilima struke, kao ni nalaz vještaka Helać dr. Fikreta jer je isti naveo da je tužitelj zbog zadobijene povrede trpio fizičke bolove jakog

intenziteta dva sata koji intenzitet i dužina trajanja ne opravdavaju dosudu naknade za ovaj vid nematerijalne štete, a sud je i zahtjev tužitelja za naknadu za pretrpljene fizičke bolove usvojio za iznos od 2.500,00 KM.

Ovaj sud nalazi da povreda postupka na koju tuženi ukazuje ne stoji kod toga da je vještak Čandić dr. Sabrija nalaz i mišljenje u pogledu straha koji je tužitelj pretrpio štetnim događajem sačinio prema nalogu suda (da se vještak izjasni o činjenici kakav strah je tužitelj pretrpio (o njegovom intenzitetu i dužini trajanja) da je nalaz sačinio u pismenoj formi u kojem je sa jasnim razlozima naveo zbog čega je tužitelj u okolnostima konkretnog događaja pretrpio strah intenziteta i dužine trajanja kako je to u nalazu naveo a tuženi je nalazu (kada ga je vještak obrazlagao) prigovorio tako što je rekao da pitanja za vještaka nema i da nalazu prigovara, pa je prvostepeni sud isti s pravom prihvatio kao stručan i objektivan i utvrdio tako relevantne činjenice u pogledu straha koji je tužitelj pretrpio odnosno ocjenom provedenog vještačenja (nalaza) kako to istom nalaže odredba člana 8. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Dokaz proveden vještačenjem po vještaku medicinske struke-hirurgu Helać dr. Fikretu prvostepeni sud je takođe cijenio saglasno odredbi člana 8. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a kako utvrđivanje novčane naknade za neimovinsku štetu (kada je neki od vidova nastao) predstavlja primjenu materijalnog prava, jer se naknada može dosuditi samo kada jačina i trajanje bolova i druge okolnosti slučaja to opravdavaju (sve da bi se kod oštećenog uspostavila psihička ravnoteža koja je narušena) onda je prvostepeni sud u pogledu intenziteta i dužine trajanja fizičkih bolova koje je tužitelj pretrpio opravdano prihvatio njegov nalaz koji je tuženi u postupku samo paušalno osporio.

Žalbenim razlogom pogrešno utvrđenom činjeničnog stanja tuženi ukazuje da je prvostepeni sud pogrešno utvrdio činjenicu da je tužitelj pretrpio štetu napadom psa litalice jer su isprave koje su priložene kao dokaz uz tužbu isključivo sačinjene po kazivanju tužitelja. Kod toga da je prema obrazloženju pobijane presude prvostepeni sud pouzdano utvrdio konkretnu činjenicu iz iskaza tužitelja kao stranke, te iskaza svjedoka A.J. i I.G., tvrdnja tuženog o pogrešnom utvrđenju iste, neosnovana je.

Odluku prvostepenog suda u dosuđujućem dijelu tuženi pobija i žalbenim razlogom pogrešne primjene materijalnog prava kada je prvostepeni sud obavezao tuženog (Brčko distrikt Bosne i Hercegovine) da nematerijalnu štetu nadoknadi tužitelju.

Međutim, kod toga da Odlukom Skupštine Brčko distrikta Bosne i Hercegovine donesenom 14.04.2010. godine nije isključena odgovornost tuženog za naknadu štete prouzrokovane trećoj osobi ugrizom psa litalice i da je istom ustanovljena solidarna odgovornost Brčko distrikta Bosne i Hercegovine kao izvornog nosioca djelatnosti prikupljanja i zbrinjavanja pasa litalica saglasno članu 4. u vezi sa članom 30. Zakona o javnoj upravi (Odjel za javnu

sigurnost Vlade Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je u obavezi da osigura i pravo na sigurnost osoba u distriktu i da na njegovoj teritoriji vrši kontrolu i nadzor nad obavljanjem povjerene komunalne djelatnosti) i JP „Komunalno Brčko“ DOO Brčko distrikt Bosne i Hercegovine kao subjekta kome je podzakonskim propisom prenesena djelatnost prikupljanja i zbrinjavanja pasa lualica, za štetu koja trećim osobama bude prouzrokovana napadom odnosno ugrizom a da solidarna odgovornost daje pravo tužitelju da naknadu zahtijeva bilo od Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, bilo od JP „Komunalno Brčko“ DOO Brčko distrikt Bosne i Hercegovine ili od obojice zajedno, pa kada je tužitelj zahtjev u ovom sporu usmjerio protiv Brčko distrikta Bosne i Hercegovine stvarna odnosno pasivna legitimacija Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i po ocjeni ovog suda nije upitna.

Obzirom da je Brčko distrikt Bosne i Hercegovine izvorni nosilac komunalnih djelatnosti, stoga ima obavezu da (preko svojih organa-Odjela) vrši nadzor i kontrolu obavljanja povjerene djelatnosti Javnom preduzeću „Komunalno Brčko“, a prema odredbama članova 6., 7. i 9. Zakona o povjeravanju javne ovlasti Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i kada je na teritoriji Distrikta pas lualica napao i ugrizao tužitelja, onda njegova odgovornost nije upitna jer prema odredbi člana 172. Zakona o obligacionim odnosima kao pravno lice odgovara za štetu koju njegov organ prouzrokuje trećim licima u vršenju ili u vezi sa vršenjem svojih funkcija.

Tuženi u žalbi tvrdi i da je prvostepeni sud tužitelju neosnovano dosudio naknadu za pretrpljene fizičke bolove a prema intenzitetu i dužini njihovog trajanja.

Prvostepeni sud je odlučujući o pravu tužitelja da traži naknadu za pretrpljene fizičke bolove našao da okolnosti slučaja odnosno da pretrpljeni fizički bolovi (dužina trajanja i njihov intenzitet) prema nalazima vještaka Helać dr. Fikreta opravdavaju dosudu naknade nematerijalne štete za navedeni vid. I po ocjeni ovog suda okolnosti slučaja kod tužitelja opravdavaju dosudu naknade i za pretrpljene fizičke bolove a po odredbi člana 200. Zakona o obligacionim odnosima, a visina dosuđene novčane naknade predstavlja pravičnu novčanu naknadu koja je i u skladu i sa kriterijima koji su u primjeni u postupcima za naknadu nematerijalne štete pred sudovima distrikta.

Slijedom navedenog i kako prvostepena presuda nije donesena ni uz povrede postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, valjalo je odlučiti kao u izreci a na osnovu odredbe člana 335. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Josipa Lucić